

بیست و یکمین کنگره ملی علوم و صنایع غذایی ایران

۷ تا ۹ آبان ۱۳۹۲

21st National Congress of Food Science and Technology
29 - 31 Oct 2013

شماره:

تاریخ:

بسمه تعالی

پژوهشگر محترم «دینا شرام پور» مسوول دانش، محمداقرا حیمی نجفی، محبت محبی و مرگان یزدی،

به پاس اراده پویا و سترحت عنوان «ارزیابی حضور Male specific coliphages به عنوان نشاننده ای از ویروسهای روده ای در سبزی تره و جعفری»

در بیست و یکمین کنگره ملی علوم و صنایع غذایی ایران که در تاریخ ۹-۷ آبان ماه ۱۳۹۲ در دانشگاه شیراز برگزار گردید، از شما تشکر و قدردانی نموده و امید است حضور شما گام بلندی در عرصه های نوآوری، شکوفایی و پیشرفت کشور

عزیزان ایران اسلامی باشد.

دیران اجرایی

دکتر محمد مهدی اسکندری / دکتر مراد اونیان کوشی

دیر علمی

دکتر عسکر فرحانی

ارزیابی حضور *Male specific coliphages* به عنوان نماینده ای از ویروس‌های روده ای در سبزی تره وجعفری

دینا شهرام پور^{۱*}، مسعود یاورمنش^۲، محمد باقر حبیبی نجفی^۲، محبت محبی^۲، مژگان یزدی^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی مواد غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- استاد گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

*Dina_shahrapour@yahoo.com

چکیده :

در دهه اخیر بیماری‌های التهابی روده- معده ناشی از ویروس‌های روده ای گسترش یافته و میوه‌ها و سبزیجات خام به عنوان یکی از عوامل انتقال این عفونت‌ها شناخته شده‌اند. با توجه به اینکه بسیاری از ویروس‌های روده ای دوز عفونت زایی پایینی دارند و تنها ۱۰۰-۱۰۰۰ ویروس در مواد غذایی برای ایجاد بیماری کافی است و همچنین دشواری شناسایی آنها در مواد غذایی از این رو امروزه از باکتریوفاژها به خصوص FRNA (male specific) کلی فاژها به عنوان شاخص ویروسی برای آلودگی مدفوعی در آب و مواد غذایی استفاده می‌گردد. هدف از این مطالعه بررسی حضور این باکتریوفاژهای male specific به عنوان جانشین ویروس‌های روده ای در سبزی تره و جعفری که معمولاً به صورت خام مصرف می‌شوند، می‌باشد. بدین منظور پس از بازیافت باکتریوفاژها از سطح نمونه‌های سبزی توسط روش ترسیب با پلی اتیلن گلیکول، آزمون شمارش پلاک (DAL) (Double agar layer) مورد استفاده قرار گرفت. بر اساس نتایج تعداد متفاوتی از male specific کلی فاژها در نمونه‌های سبزی مورد شمارش قرار گرفت که بیانگر آلودگی متفاوت این نمونه‌ها بود. در این میان تنها ۷ نمونه از ۱۰ (۷۰٪) نمونه سبزی جمع آوری شده از سطح مزارع و ۳ نمونه از ۱۰ (۳۰٪) نمونه بازاری نسبت به حضور باکتریوفاژهای male specific مثبت بودند. بنابراین می‌توان از کلی فاژها (FRNA (male specific) به عنوان شاخص ویروسی برای آلودگی مدفوعی در سبزی تره و جعفری استفاده نمود.

واژگان کلیدی: ویروس‌های روده ای، *Male specific* کلی فاژها، تره و جعفری، آزمون شمارش پلاک DAL

مقدمه :

در دهه اخیر بیماری‌های التهابی روده- معده (گاستروانتریت) ناشی از ویروس‌های روده ای گسترش یافته و میوه‌ها و سبزیجات خام به عنوان یکی از عوامل انتقال این عفونت‌ها شناخته شده‌اند. از آنجاییکه ویروس‌ها جهت تکثیر به میزبان اختصاصی نیاز دارند بر روی مواد غذایی قادر به رشد نیستند و حضور آنها بر روی میوه‌ها و سبزیجات تازه ناشی از آلودگی مدفوعی است. این آلودگی در طی رشد گیاهان از طریق آبیاری مزرعه با آبهای آلوده و استفاده از فضولات حیوانی به عنوان کود و یا در طی برداشت یا فراوری توسط دست آلوده به مواد مدفوعی افراد به سطوح میوه‌ها و سبزیجات منتقل می‌گردد (۷، ۳، ۲). بیش از ۱۰۰ نوع ویروس روده ای در روده انسان شناخته شده که از طریق مدفوع از بدن خارج می‌گردند اما تنها تعدادی از آنها شامل: نوروویروس‌ها، انتروویروس‌ها، آدنوویروس‌ها، استروویروس‌ها، هپاتیت A و E می‌توانند توسط آب و مواد غذایی از مسیر مدفوعی - دهانی منتقل

گردند. بسیاری از ویروس‌های روده ای دوز عفونت زایی پایینی دارند یعنی تنها ۱۰۰-۱۰۰۰ ذره ویروسی در مواد غذایی برای ایجاد بیماری کافی است، به علاوه بسیاری از ویروس‌های ناشی از غذا فاقد پوشش هستند و مقاومت بالایی به استرس‌های محیطی مثل گرما، pH بالا و پایین، خشک کردن، نور و اشعه UV نشان می‌دهند که به آنها این امکان را می‌دهد که طی ۲ روز تا ۴ هفته عفونت زایی شان را در ماده غذایی حفظ کنند. (۸) به دلیل غلظت پایین ویروسها در مواد غذایی و پایین بودن دوز عفونت زایی آنها بکارگیری روشهایی با حساسیت بالا جهت استخراج و تشخیص حضور آنها در مواد غذایی به منظور پیشگیری مخاطرات سلامتی ضروری به نظر می‌رسد. روشهای مختلفی مانند اولترا فیلتراسیون، اولترا سانتریفوژ، ترسیب با پلی اتیلن گلیکول و استفاده از ذرات مغناطیسی برای استخراج، تغلیظ و شناسایی ویروسها در مواد غذایی مختلف ارائه شده است، که در این مطالعه از روش ترسیب با پلی اتیلن گلیکول که روشی ارزان و پر کاربرد برای انواع مواد غذایی می‌باشد، استفاده شد. اکثر ویروس‌ها ی روده ای در کشت سلولی تکثیر نمی‌یابند و تشخیص آنها در نمونه‌های غذایی به کمک میکروسکوپ الکترونی و یاروشهای مولکولی امکان پذیر است که روش‌های گران و زمان بری هستند. (۱) از این رو جهت بررسی حضور ویروس‌های روده ای از باکتریوفاژها به خصوص گروهی از آنها به نام Male Specific FRNA کلی فاژها که سالهاست به عنوان شاخص ویروسی آلودگی مدفوعی در آب و مواد غذایی پیشنهاد شده اند، استفاده می‌گردد. (۴،۵)؛ ویژگی این فاژها این است که برخلاف باکتریها در محیط تکثیر نمی‌شوند، از نظر ساختار و ویژگی‌ها به ویروس‌های روده ای شباهت داشته و برخلاف آنها به آسانی در محیط‌های کشت حاوی باکتری میزبان مناسب در آزمایشگاه کشت داده می‌شوند و ترکیب معمول فلور روده پستانداران را تشکیل می‌دهند (۲). هدف از این مطالعه نیز بررسی حضور این باکتریوفاژها به عنوان جانشین ویروس‌های روده ای در سبزی تره و جعفری می‌باشد. در ایران استفاده از سبزی خوردن در کنار وعده‌های غذایی بسیار مرسوم است و دو سبزی تره و جعفری در میان سایر سبزی‌ها بسیار پر طرفدار و پر مصرف می‌باشند از این رو بررسی آلودگی ویروسی در این دو سبزی اهمیت دارد.

مواد و روش :

جهت استخراج ویروسها از سطح مواد غذایی روش‌های مختلفی پیشنهاد شده است که در این میان روش ترسیب با پلی اتیلن گلیکول برای انواع مواد غذایی مناسب بوده و نتایج حاصل از آن تکرار پذیری خوبی دارند. به همین دلیل در این پژوهش از این روش به دلیل بازیافت نسبتا بالاتر باکتریوفاژ استفاده شد.

- روش ترسیب با (Polyethylene glycol) PEG :

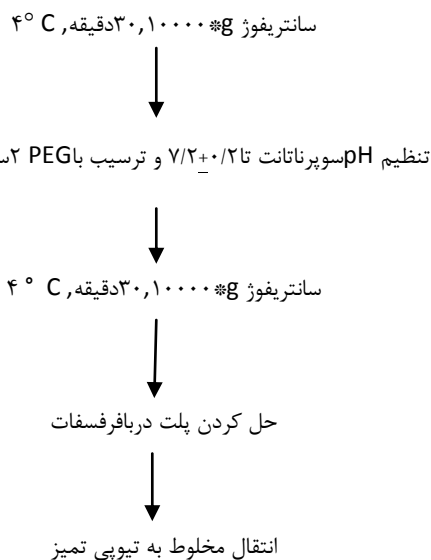
۲۰ نمونه سبزی جمع آوری شده از سطح بازار و مزرعه‌های نیشابور تا زمان آزمایش در یخچال در دمای C ۴° نگهداری شدند. ابتدا ۱۰ گرم نمونه سبزی (مخلوط بخشهای مختلف تره و جعفری) داخل کیسه استومیتر قرار گرفت، سپس ۴۰ میلی لیتر محلول بافر شست و شو (100mM Tris-) با pH=9.5 (HCl, 50mM Glycin, 1% beef extract) اضافه و کیسه به مدت ۱۰ دقیقه داخل دستگاه استومیتر قرار گرفت. جهت کنترل مثبت میزان ۱۰۰ ماکرو لیتر سوسپانسیون باکتریوفاژ MS2 با غلظت ۱۰^۴ به عنوان نماینده باکتریوفاژهای male specific به صورت نقطه گذاری بر روی ۱۰ گرم نمونه سبزی تلقیح شد و پس از سپری شدن ۳۰ دقیقه در زیر هود لامینار به منظور خشک شدن سطح سبزی، با بافر شست و شو شستشو داده شد و مراحل بعدی مشابه نمونه‌های دیگر بر روی آن اعمال گردید. در مرحله بعد محلول شست و شو توسط بخش فیلتری کیسه از سبزیها جدا شده و تحت سانتریفوژ (۱۰۰۰۰*g برای ۳۰ دقیقه در دمای C ۴°) قرار گرفت. سپس pH سوپرناتانت جدا شده در حدود ۷/۲ ± ۰/۲ تنظیم و با ۰/۲۵ حجمش از محلول پلی اتیلن گلیکول (1.5M NaCl + 50% PEG8000) مخلوط گردید. این محلول برای ۲ ساعت در دمای C ۴° نگهداری شد. ویروس‌ها سپس بوسیله سانتریفوژ (۱۰۰۰۰*g برای ۳۰ دقیقه در دمای C ۴°) تغلیظ شده و پلت یا رسوب حاصل در ۵۰ ماکرو لیتر بافر فسفات حل گردید.

پس از اعمال ورتکس، مخلوط در نهایت جهت شمارش باکتریوفاژ (آزمون DAL) به تیوبی تمیز انتقال یافت (شکل ۱) (۶).

شست و شو ۱۰ گرم نمونه سبزی با بافر TGBE

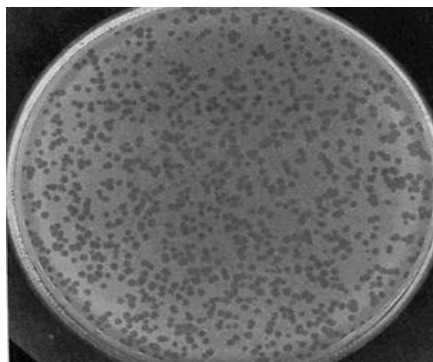

شکل ۱-فلوچارت روش ترسیب با PEG (کاترین چرر و همکاران، ۲۰۱۰).

- تعیین تعداد باکتریوفاژهای male specific در نمونه های سبزی به روش DAL (Double agar layer) :

پس از استخراج ویروسها از سطح نمونه های سبزی توسط روش ترسیب با پلی اتیلن گلیکول ، پلت یارسوب حاصل از آخرین سانتریفوژ که در ۵۰۰ ماکرولیتتر بافر فسفات حل شده جهت آزمون DAL مورد استفاده قرار گرفت. در این روش ۵۰۰ ماکرولیتتر از نمونه بازیافتی علاوه بر ۵۰ ماکرولیتتر آنتی بیوتیک (استرپتومایسین و آمپی سیلین به نسبت ۱:۱) و ۱۰۰ ماکرولیتتر باکتری E.coli Famp در فاز لگاریمی (به عنوان میزبان باکتریوفاژهای Male specific) به ۵ ml محیط کشت TSB (۰/۰/۷ آگار) اضافه شد. پس از ورتکس نمودن نهایی، و پاشش این مخلوط بر روی پلیت دارای محیط کشت TSA حاوی آنتی بیوتیک (استرپتومایسین و آمپی سیلین به نسبت ۱:۱) به مدت ۲۴-۱۶ ساعت در اینکوباتور با دمای ۳۷° C قرار گرفت. پس از گذشت زمان مشخص باکتریوفاژها بر روی محیط کشت به صورت نقاط شفاف به نام پلاک مشاهده شدند (شکل ۲)، که می توان جهت تعیین شمار باکتریوفاژها در نمونه سبزی پلاکها را مورد شمارش قرار داد (۱۰). آزمون DAL با دوتکرار برای هر نمونه انجام و میانگین تعداد پلاک ها گزارش شد.

شکل ۲: کشت دولایه DAL جهت تعیین تعداد باکتریوفاژ

نتایج و بحث :

بر اساس نتایج تعداد متفاوتی از male specific کلی فاژها در نمونه های سبزی مورد شمارش قرار گرفت که بیانگر آلودگی متفاوت این نمونه ها می باشد. در این میان تنها ۷ نمونه از ۱۰ (۷۰٪) نمونه سبزی جمع آوری شده از سطح مزارع نیشابور و ۳ نمونه از ۱۰ (۳۰٪) نمونه بازاری نسبت به حضور باکتریوفازهای male specific مثبت بودند. رنج باکتریوفازهای شمارش شده بر روی سبزی تره و جعفری به کمک آزمون DAL، ۲۰-۷۰ pfu/ml بود. انتقال ویروس ها و باکتریوفازها به سطوح سبزیجات در طی رشد آنها در مزرعه از طریق آب آلوده به مدفوع و یا کودهای حیوانی و در طی برداشت و فراوری آنها از طریق دست آلوده افراد، می تواند صورت گیرد. FRNA(male specific) کلی فاژها از نظر ساختار و مقاومت به استرسهای محیطی به ویروسهای روده ای شباهت دارند و به آسانی کشت داده می شوند همچنین برخلاف باکتریهای مدفوعی در محیط تکثیر نمی شوند و حضور آنها بر روی میوه ها و سبزیجات تازه ناشی از آلودگی مدفوعی است و بر حضور ویروس های روده ای دلالت دارد. با وجود موفقیت کشت باکتریوفازها، بکارگیری تکنیک های مولکولی مانند PCR و RT-PCR جهت شناسایی دقیق و تعیین منشأ آنها مطلوب می باشد.

نتیجه گیری کلی :

باتوجه به شباهت های کلی فاژها male specific به ویروس های روده ای و راحتی کار با این گونه فاژها در محیط های آزمایشگاهی می توان از کلی فاژها FRNA(male specific) به عنوان شاخص ویروسی برای آلودگی مدفوعی ویروسی در مواد غذایی مختلف از جمله سبزیجات (تره و جعفری) استفاده نمود.

منابع :

- Bern, C., and Glass, R. I. 1994. Impact of diarrheal diseases worldwide. In: *Viral Infections of the Gastrointestinal Tract*, 2nd edn. (Kapikian, A. Z., Ed.), pp. 1-26. Marcel Dekker, New York.
- Bidawid, S., Farber, J.M., Sattar, S.A. 2000. Contamination of foods by food handlers: experiments on hepatitis A virus transferred to food and its interruption. *Applied and Environmental Microbiology*. 66, 2759-2763.
- Cook, N., and Rze_zutka, A. 2006. Hepatitis viruses. In: Motarjemi, Y., and Adams, M. (eds) *Emerging foodborne pathogens*, pp. 282-308. Woodhead Publishing Limited, Cambridge.
- Grabow, W. 2000. Bacteriophages: Update on application as models for viruses in water. *Water Science*. 27, 251-268.
- Jones, H and Johns, W. 2009. Improved detection of F-specific RNA coliphages in fecal material by extraction and Polyethylene glycol precipitation. *Journal of Applied and Environmental Microbiology*, 75: 6142-6146.
- Scherer, K., Johne, R., Schrader, C., Ellerbroek, L., Schulenburg, J., Klein, G. 2010. Comparison of two extraction methods for viruses in food and application in a norovirus gastroenteritis outbreak. *Journal of Virological Methods*, 169: 22-27.
- Seymour, I.J., and Appleton, H. 2001. Foodborne viruses and fresh produce: A review. *Applied and Environmental Microbiology*. 91, 759-773.

8. Stals , A., Baert , L., Van Coillie , E., Uyttendaele, M.2011. Extraction of food-borne viruses from food samples: A review. *Journal of Food Microbiology* ,53:1-9.
9. Summa, M., Bonsdorff, C.H.V., Maunula, L.2012. Evaluation of four virus recovery methods for detecting noroviruses on fresh lettuce, sliced ham, and frozen raspberries. *Journal of Virological Methods*.
10. U.S.Environmental Protection Agency.2001.method 1602:Male specific (F⁺)and somatic coliphage in water by single agar layer(SAL)procedure.